การจัดการความรู้ เรื่อง “How to Think (ทิ้ง) ขยะ”

มิถุนายน - กันยายน 2565

คณะกรรมการจัดการความรู้ สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มศว

คำนำ

การจัดการความรู้และแยกขยะ เรื่อง “How to Think (ทิ้ง) ขยะ” มีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมองค์ความรู้การจัดการและการแยกขยะภายในสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ และเล็งเห็นถึงความสำคัญของปัญหาที่เกิดจากการสะสมของขยะจำนวนมากและประโยชน์ของการจัดการขยะ เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและภัยอันตรายต่อบุคลากรในสถาบันฯ คณะกรรมการจัดการความรู้ จึงได้กำหนดหัวข้อการคัดแยกขยะเพื่อให้มีแนวทางปฏิบัติและรณรงค์ให้บุคลากรในสถาบันฯ สามารถดำเนินการคัดแยกขยะได้อย่างมีประสิทธิภาพตามกระบวนการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) ที่ประกอบไปด้วย การบ่งชี้ความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ จากผู้เชี่ยวชาญการวิจัยด้านการจัดการขยะและบุคลากรของสถาบันฯ ทั้งสายวิชาการและปฏิบัติการ มีส่วนร่วมในการร่วมคิด ร่วมการปฏิบัติ และร่วมกันรับผิดชอบจนเกิดเป็นแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการและคัดแยกขยะ และขยายแนวปฏิบัติที่ดีไปสู่นิสิตซึ่งจะเป็นผู้มีส่วนร่วมในการจัดการและคัดแยกขยะในช่วงเปิดการเรียนการสอนแบบ on site ต่อไป

คณะกรรมการการจัดการความรู้
สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สารบัญ

เรื่อง **หน้า**

1. ความเป็นมาของการจัดการความรู้และการแยกขยะ 1
2. ขั้นตอนการจัดการความรู้ 1
3. แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากการจัดการความรู้ 3
3.1 สร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ 3
3.2 การปฏิบัติการการจัดการขยะ 4
3.2.1 สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจก่อนการลงมือปฏิบัติการแยกขยะ 4
3.2.2 การจัดเตรียม จุดวาง และประเภทของถังขยะเพื่อรองรับการปฏิบัติ 7
3.2.3 ดำเนินการปฏิบัติการจัดการขยะภายใต้เงื่อนไขบริบทของสถาบัน 7
3.2.4 มาตรการเสริมแรง 8
3.2.5 นโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความยั่งยืน 8
3.3 ติดตามผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ 9
3.4 ปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น 10

1. ความเป็นมาของการจัดการความรู้และการแยกขยะ

การจัดการความรู้และคัดแยกขยะ เรื่อง “How to Think (ทิ้ง) ขยะ” เป็นการดำเนินการตามนโยบายของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ตามแผนปฏิบัติการ 2565 ที่ได้กำหนดให้มีกิจกรรม 5ส. ให้มีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒให้ความสำคัญเนื่องกับสถานการณ์ขยะของประเทศไทยได้มีผลกระทบต่อการดำรงชีวิตและสภาพแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นสถาบันฯ จึงได้เล็งเห็นความสำคัญของการจัดการและคัดแยกขยะเพื่อช่วยลดผลกระทบดังกล่าวและเป็นจุดเริ่มต้นให้สถาบันฯ กำหนดผู้รับผิดชอบในเรื่องการจัดการและแยกขยะ โดยเริ่มจากการสังเกตพฤติกรรมการจัดการและคัดแยกขยะของบุคลากรภายในสถานบันฯ พบว่า การเก็บและทำลาย หรือนำขยะไปใช้ประโยชน์ไม่มีประสิทธิภาพ

จากปัญหาและผลกระทบดังกว่าผู้รับผิดชอบจึงได้ร่วมกันปรึกษาหารือถึงแนวทางการจัดการและคัดแยกขยะ และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการและแยกขยะพบว่าการเสริมสร้างเจตคติในการจัดการขยะและแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องนั้นเป็นสิ่งที่ควรนำมาพัฒนาให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในสถาบันฯ จึงได้เรียนเชิญวิทยากรที่เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยการจัดการขยะ คือ ดร.เก ประเสริฐสังข์ ซึ่งเป็นศิษย์เก่าที่ได้รับรางวัลเกี่ยวกับงานวิจัยเรื่อง “ขยะ” มาเป็นผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดการขยะเพื่อสร้างเจตคติในการจัดการขยะ และเป็นผู้นำการวิเคราะห์แนวทางการจัดการและแยกขยะโดยนำผลการวิจัยที่มีความสอดคล้องกับบริบทของสถาบันฯ ตามกระบวนการจัดการความรู้ (KM) ที่ประกอบไปด้วย การบ่งชี้ความรู้ การสร้างและแสวงหาความรู้ การจัดความรู้ให้เป็นระบบ การประมวลและกลั่นกรองความรู้ การเข้าถึงความรู้ การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ และการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

2. ขั้นตอนการจัดการความรู้

2.1 การบ่งชี้ความรู้ (Knowledge Identification)

ขั้นตอนนี้เป็นการค้นหาว่าสถาบันฯ ต้องการจัดการความรู้ในเรื่องการจัดสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานภายในสถาบันฯ จึงได้มีการสำรวจความคิดเห็นของบุคลากรของสถาบันฯ ซึ่งผลการสำรวจพบว่าประเด็นที่บุคลากรส่วนใหญ่ต้องการจัดการความรู้ เป็นเรื่องของการจัดการขยะในสถาบันฯ

2.2 การสร้างและแสวงหาความรู้ (Knowledge Creation and Acquisition)

หลังจากที่ระบุประเด็นการจัดการความรู้ได้แล้ว จึงทำการทบทวนว่าบุคลากรของสถาบันฯ มีองค์ความรู้เกี่ยวกับกระบวนการจัดการขยะที่ดีหรือที่ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพหรือไม่ เมื่อพบว่าองค์ความรู้ยังไม่ชัดเจน จึงนำไปสู่การวางแผนให้ความรู้เรื่องการจัดการขยะ โดยค้นหาองค์ความรู้ที่ได้จากเอกสาร เว็บไซต์ และผู้เชี่ยวชาญในด้านการจัดการขยะ ซึ่งพบว่า ศิษย์เก่าของสถาบันฯ ได้ทำวิจัยเรื่อง “การวิจัยปฏิบัติการเชิงวิพากษ์เพื่อสร้างรูปแบบและกลไกการจัดการขยะอย่างครบวงจรบนฐานการมีส่วนร่วมของโรงเรียนและชุมชน” คณะทำงานจึงได้วางแผนการจัดกิจกรรมขึ้นเพื่อหาแนวทางการจัดการขยะของสถาบันฯ ขึ้น

2.3 การจัดความรู้ให้เป็นระบบ (Knowledge Organization)

บุคคลากรของสถาบันฯ เข้าร่วมกิจกรรมวางแผนการจัดการความรู้ เพื่อเตรียมความพร้อมในเรื่องประเภทของขยะ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ พฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ และการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.4 การประมวลและกลั่นกรองความรู้ (Knowledge Codification and Refinement)

บุคคลากรของสถาบันฯ ช่วยกันประมวลและกลั่นกรองการจัดการความรู้ใน 4 ประเด็น คือ ประเภทของขยะ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ พฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ และการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้มากที่สุดขึ้นให้มีเนื้อหาที่สมบูรณ์และอยู่ในรูปของเอกสารที่สามารถนำไปเผยแพร่ให้บุคลากรได้เรียนรู้และไปเป็นแนวทางสำหรับการปฏิบัติได้

2.5 การเข้าถึงความรู้ (Knowledge Access)

ผู้รับผิดชอบเรื่องงานประชาสัมพันธ์ของสถาบันฯ ดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้ซึ่งอยู่ในรูปแบบของคู่มือการจัดการขยะสำหรับบุคลากรของสถาบันฯ ผ่านช่องทางการประชุมบุคลากรสถาบันฯ เว็บไซต์ เพื่อให้บุคลากรและสมาชิกที่เป็นเครือข่ายของ Facebook ของสถาบันฯ ทุกคนสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ได้

2.6 การแบ่งปันแลกเปลี่ยนความรู้ (Knowledge Sharing)

ผู้รับผิดชอบกิจกรรม การจัดการความรู้ เรื่อง “How to Think (ทิ้ง) ขยะ” จัดเวทีแลกเปลี่ยนให้บุคลากรในสถาบันฯ ให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ ความคิด ความรู้สึก และแนวปฏิบัติของตนเองที่นำองค์ความรู้ที่ได้จากคู่มือการจัดการขยะร่วมทั้งสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขของแต่ละคน เพื่อให้บุคลากรคนอื่นได้เรียนรู้เพิ่มเติม

2.7 การเรียนรู้ (Learning)

หลังจากบุคลากรของสถาบันฯ ได้ลงมือปฏิบัติตามคู่มือฯ ทำให้บุคลากรในสถาบันฯ ได้เกิดความตระหนักและให้ความสำคัญในการแยกขยะเพิ่มมมากขึ้นตลอดทั้งยังนำความรู้การแยกขยะไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดการจัดการขยะอย่างถูกต้องและนำผลจากการปฏิบัตินำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในสถาบันฯ

3. แนวปฏิบัติที่ดีที่ได้จากการจัดการความรู้

แนวปฏิบัติ เรื่อง How to Think (ทิ้ง) ขยะนี้ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวปฏิบัติให้บุคลากรสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ เป็นแนวทางในการจัดการขยะ โดยบุคลากรของสถาบันฯ มีส่วนร่วมคิดร่วมทำเกี่ยวกับการจัดการความรู้เริ่มจากมีการความพร้อมของความรู้ให้เป็นระบบ ประกอบด้วย ประเภทของขยะ การสร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ พฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ และการปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยรายละเอียดแต่ละประเด็น มีดังนี้

3.1 สร้างเจตคติที่ดีต่อการจัดการขยะ

เมื่อผ่านการอบรม สิ่งสำคัญที่จะทำให้ผลของการจัดการความรู้นี้ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมเกิดการตระหนัก เห็นคุณค่า และให้ความร่วมมือในการคัดแยกและลดปริมาณขยะที่เกิดขึ้นในสถาบันฯ ซึ่งเกิดจากการรับรู้ผลกระทบของการเพิ่มปริมาณขยะ การไม่คัดแยกขยะ

เมื่อกำหนดองค์ความรู้ที่ต้องการจัดการความรู้แล้ว (การคัดแยกขยะ) ได้กำหนดจัดกิจกรรม หัวข้อ “How to Think (ทิ้ง) ขยะ” เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2565 ณ ห้องเรียนรวม สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ วิทยากรโดย ดร.เก ประเสริฐสังข์ โดยมีผู้เข้าร่วมกิจกรรม ดังนี้

1. ดร.เก ประเสริฐสังข์
2. ผศ.ดร.นริสรา พึ่งโพธิ์สภ
3. ผศ.ดร.กาญจนา ภัทรวิวัฒน์
4. อ.ดร.นฤมล พระใหญ่
5. อ.ดร.สิทธิพร ครามานนท์
6. นางสาวจุฑารัตน์ กิตติเขมากร
7. นายสุรศักดิ์ ไวยเนตร
8. นางวริน สว่าง
9. นางกรรณิกา ทัศนสุวรรณ
10. นางกรรณิกา ศรีเกตุ
11. นางสาววาสนา วงษ์เพชร
12. นางสาวพิจิตรา ธรรมสถิตย์
13. นางสุพิมพ์ชนก กิจสำเร็จ
14. นางสาวแสงระวี ไทยแย้ม
15. นางสาวสุภชาดา รัตนะพิมล
16. นายอัครพล เลิศจุฬาลักษณ์
17. นายกฤติน ทะรินทร์
18. นางสาวจิตรา จะวะนะ

ภาพบรรยากาศการจัดกิจกรรม

จากความรู้ที่ได้รับจากการอบรม ร่วมกันวิเคราะห์ประเภทขยะ วิถีปฏิบัติ ผู้เข้าร่วมกิจกรรมได้ร่วมกันแบ่งประเภทขยะ ดังนี้

1.1 ประเภทขยะของสถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ แบ่งออก เป็น

1.1.1 ขยะเปียก หมายถึง เศษอาหารที่สัตว์สามารถบริโภคได้

1.1.2 ขยะอันตราย ได้แก่ ขยะอิเล็กทรอนิกส์ แบตเตอรี่ เศษแก้วที่แตก

1.1.3 ขยะแห้งที่สะอาดและขาดมูลค่า (ขยะทั่วไป)

1.1.4 ขยะแห้งที่สะอาดและมีมูลค่า (RECYCLE)

1.1.5 ขยะต่อบุญ ได้แก่ ฝาขวดน้ำพลาสติก จุกอลูมิเนียมกระป๋องน้ำอัดลม

1.1.6 ขยะติดเชื้อ ได้แก่ หน้ากากอนามัย ATK

1.2 วิถีปฏิบัติการจัดการของสถาบันฯ และมหาวิทยาลัยฯ ในปัจจุบัน

1.2.1 บุคลากรทุกคนมีถังขยะที่ใช้ส่วนตัว โดยขยะที่ทิ้ง จะทิ้งขยะทุกประเภทรวมกันในถังเดียว เมื่อถึงเวลาเก็บขยะแม่บ้านจะจัดเก็บโดยเทรวมในถุงเดียวเพื่อรวบรวมทิ้งที่มหาวิทยาลัยจัดไว้

1.2.2 มหาวิทยาลัยกำหนดจุดทิ้งขยะส่วนกลางสำหรับทุกหน่วยงานในมหาวิทยาลัยต้องนำไปทิ้ง โดยสถานที่ทิ้งมีการกำหนดประเภทขยะไว้ 2 ประเภท ได้แก่ ขยะเปียก และ ขยะแห้ง

3.2 การปฏิบัติการการจัดการขยะ

3.2.1 สื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจก่อนการลงมือปฏิบัติการแยกขยะ

เพื่อให้เกิดการเข้าใจที่ชัดเจน ทางคณะทำงานได้จัดทำ infographic ที่เข้าใจง่ายและให้บุคลากรในสถาบันฯ รับทราบและนำไปปฏิบัติ โดยเปิดโอกาสให้บุคลากรมีส่วนร่วมกับการทำการประชาสัมพันธ์ เช่น การถ่ายภาพบุคคลแล้วใส่ข้อความคำแนะนำ หรือคลิปแนะนำการทิ้งขยะ เมื่อมีขยะประเภทที่คิดว่าน่าจะแยกยาก หรือคนอื่นอาจจะไม่รู้วิธีแยก ก็เปิดโอกาสใช้ของจริงที่มีในเวลานั้น ใช้มือถือถ่ายง่ายๆ แล้วเผยแพร่ ซึ่งเป็นการสร้างความตระหนัก และกระตุ้นสร้างการมีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี เป็นต้น

การคัดแยกขยะของ BSRI

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

RECYCLE

“แห้ง สะอาด มีมูลค่า”

How to ทิ้ง

- กำจัดเศษอาหาร
- ล้างให้สะอาด

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

ขยะเปียก

“เศษอาหารเท่านั้น”

How to ทิ้ง

- เทน้ำออก

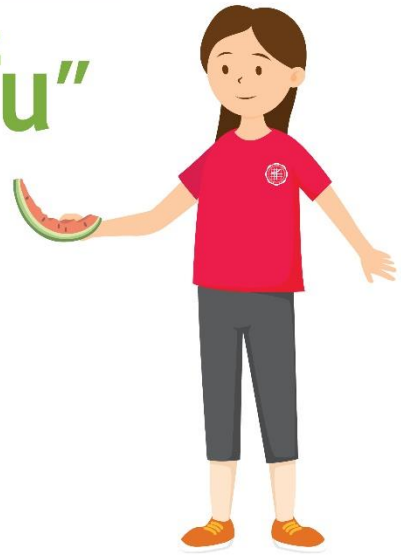

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

ขยะทั่วไป

“ทั่วไป ใช้ไม่ได้ ไร้ค่า”

How to ทิ้ง

- กำจัดเศษอาหาร
- เทน้ำออก

สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์

ขยะอันตราย

“อิเล็กทรอนิกส์”

How to ทิ้ง

- แจ้งเจ้าหน้าที่

3.2.2 การจัดเตรียม จุดวาง และประเภทของถังขยะเพื่อรองรับการปฏิบัติ

คณะทำงาน ได้จัดหาและกำหนดจุดวางถังขยะรวม รวมทั้งป้ายอธิบายการแยกขยะ ที่บริเวณห้องครัว/ล้างจาน โดยแบ่งเป็น ถังขยะเศษอาหาร ถังขยะทั่วไป และถังขยะมีมูลค่า โดยถังขยะเศษอาหารจะเปลี่ยนให้เป็นแบบเหยียบ (แบบสแตนเลสทำความสะอาดง่ายไม่สกปรก) ถังขยะทั่วไป (ใช้ใบเดิม) และถังขยะมีมูลค่าให้ใช้ถังขยะเดิมที่มีอยู่ อาจนำมาปรับปรุงดัดแปลงให้เหมาะสม ส่วนขยะต่อบุญให้นำโหลหรือภาชนะขนาดไม่ใหญ่ จัดเตรียมเป็นภาชนะเพื่อรองรับการทิ้งฝาขวดน้ำพลาสติกและรองรับสำหรับการทิ้งจุกห่วงกระป๋องน้ำอัดลมเพื่อนำไปบริจาคต่อไป หากเป็นขยะอิเล็กทรอนิกส์ให้รวบรวมไว้ที่ห้องถ่ายเอกสารเพื่อรวบรวมไปทิ้งจุดที่มหาวิทยาลัยจัดไว้ให้ เช่น อาคาร ดร.สาโรช บัวศรี หรือ สำนักหอสมุดกลาง

3.2.3 ดำเนินการปฏิบัติการจัดการขยะภายใต้เงื่อนไขบริบทของสถาบัน

เมื่อวิเคราะห์ประเภทของขยะของสถาบันฯ แล้ว และจัดเตรียมจุดวางถังขยะ ป้ายประชาสัมพันธ์ จึงได้ดำเนินการปฏิบัติการจัดการขยะภายใต้เงื่อนไขบริบทของสถาบันฯ โดยบุคลากรได้ร่วมกันพิจารณารูปแบบหรือแนวทางการทิ้งขยะที่เริ่มแยกขยะจากห้องสำนักงานผู้อำนวยการฯ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

3.2.3.1 การจัดการขยะในห้องล้างจาน/ครัว ขยะที่สถาบันฯ จัดการ มี 3 ประเภท ได้แก่ 1) เศษอาหาร และ 2) ขยะทั่วไป และ 3) ขยะที่มีมูลค่า (ซึ่งแม่บ้านจะเป็นผู้คัดแยกจากขยะทั่วไปที่บุคลากรทิ้งรวมกันไว้ แม่บ้านฯ จะเป็นผู้ดำเนินการคัดแยกเองเพื่อรวบรวมขายต่อไป ส่วนขยะประเภทเศษอาหาร แม่บ้านจะดำเนินการรวบถุงทิ้งวันละ 2 รอบ 11.00 น. และ 14.00 น. โดยนำรวมกับขยะทั่วไปเพื่อนำไปทิ้งยังจุดทิ้งขยะของมหาวิทยาลัยจัดไว้ให้คือประเภทขยะเปียก

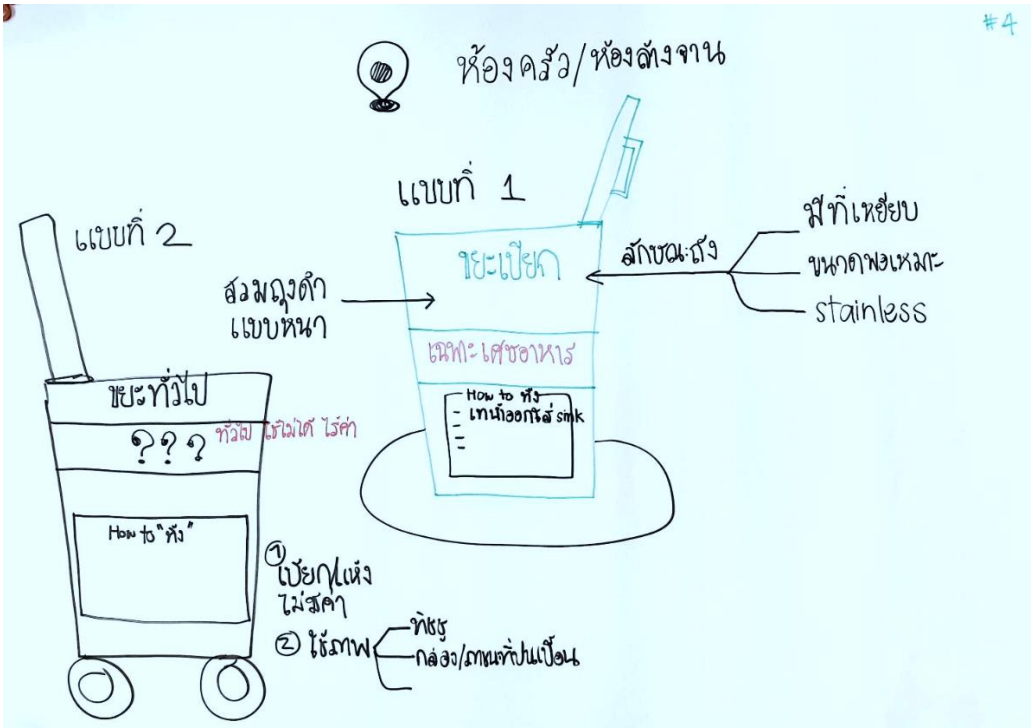

3.2.3.2 การทิ้งขยะในห้องสำนักงานผู้อำนวยการฯ ห้องพักอาจารย์ ห้องการเงิน ห้องผู้อำนวยการสำนักงานผู้อำนวยการ

1. งดทิ้งขยะเปียก เศษอาหาร แก้วน้ำหวาน เพื่อป้องกันเชื้อโรคที่มาจากหนูและแมลงต่าง ๆ

2. หากทิ้งขยะหลังเวลา 14.30 น. (เวลาที่แม่บ้านทิ้งขยะประจำวัน) ให้นำไปทิ้งในห้องล้างจาน โดยทำการแยกขยะตามที่กำหนด

ภาพตัวอย่าง การจัดโซนการวางถังขยะ

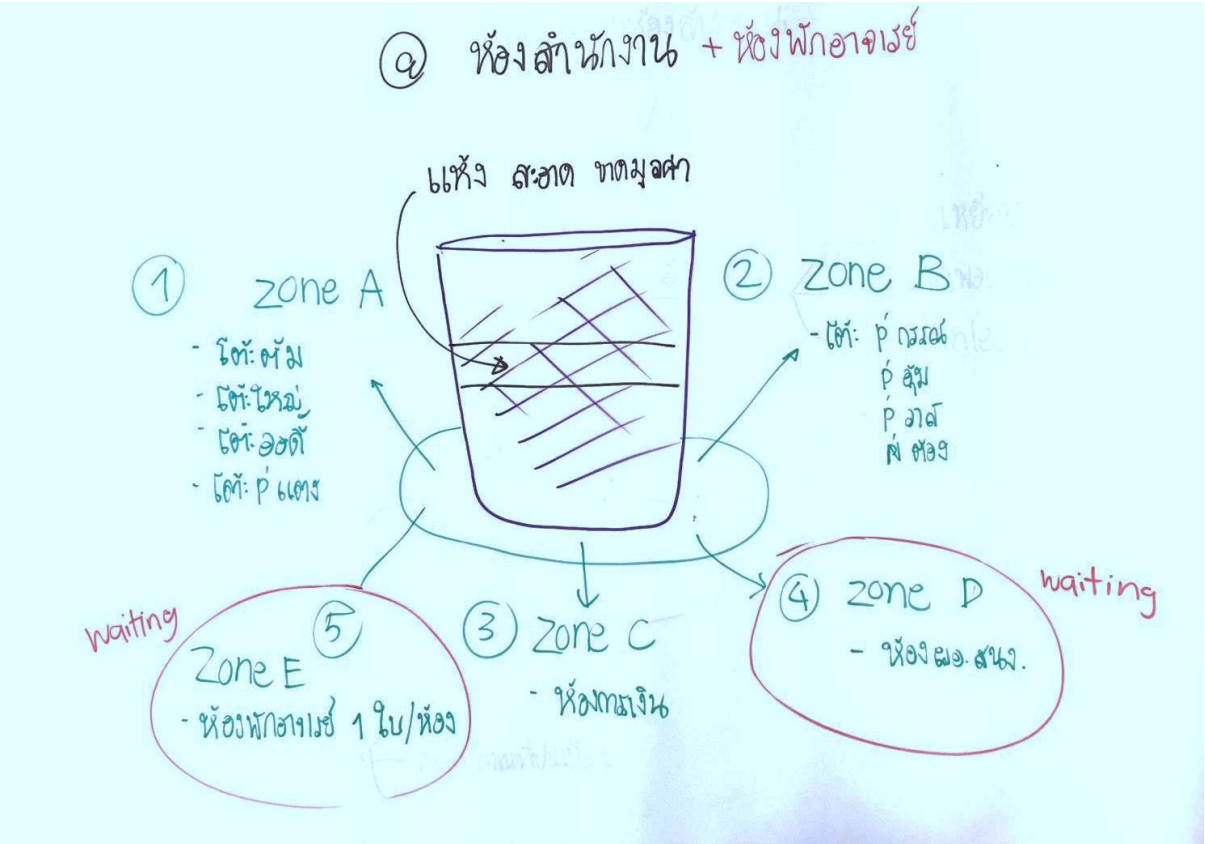

3.2.4 มาตรการเสริมแรง

จัดทำกล่องสะสมโชคดี โดยให้บุคลากรทุกคนที่มีการดำเนินการตาม 3R หรือ คัดแยกขยะ หรือรูปแบบอื่นใดที่ช่วยรักษ์โลก เขียนบันทึกกิจกรรมที่ทำแล้วหย่อนที่กล่องสะสมโชคดี เมื่อครบกำหนด 1 เดือน จะมีกิจกรรมสุ่มรายชื่อผู้โชคดี และมอบรางวัลจากผู้ให้การสนับสนุนทุกเดือนที่มีการประชุมบุคลากรของสถาบันฯ

3.2.5 นโยบายและแนวปฏิบัติเพื่อให้เกิดความยั่งยืน

2.5.1 ถังขยะในห้องสำนักงาน ห้องการเงินและห้องผู้อำนวยการสำนักงานผู้อำนวยการ ให้รวบเป็น 4 จุด โดยทิ้งขยะที่สะอาดและขาดมูลค่าเท่านั้น

2.5.2 การคัดแยกขยะให้ดำเนินการ ดังนี้

1. เศษอาหาร ให้แยกส่วนน้ำในอ่างล้างจาน เศษอาหารทิ้งในถังเศษอาหารที่จัดหาไว้ และพลาสติกที่ใส่เศษอาหาร หากล้างสะอาดแล้วให้ทิ้งในถังขยะมีมูลค่า หากไม่ล้างให้ทิ้งในถังขยะทั่วไป เพื่อไม่ให้ขยะมีมูลค่าต้องปนเปื้อน

2. ขยะทั่วไป เป็นขยะทั่วไปที่เลอะ เปื้อน สกปรก หรือเป็นขยะที่สะอาดแต่ขาดมูลค่า เช่น พลาสติกที่ใส่อาหารและเปื้อนเศษอาหาร ถุงใส่อาหารที่เปื้อน กล่องโฟมที่เลอะ กล่องพลาสติกเลอะ ถุงขนม ใบตอง เศษกระดาษชำระใช้แล้ว เปลือกผลไม้ และขยะอื่นๆ

3. ขยะมีมูลค่า เป็นขยะแห้งที่สะอาดและมีมูลค่า (RECYCLE) เช่น ขวดพลาสติกน้ำเปล่า แก้วน้ำหวานที่ล้างแล้ว แก้ว กระดาษ กระป๋องน้ำอัดลม

4. ขยะต่อบุญ ได้แก่ ฝาขวดน้ำพลาสติก และ จุกห่วงที่แกะออกจากกระป๋องน้ำอัดลม ทิ้งใส่โหลที่จะเตรียมไว้ที่ห้องล้างจานแขวนไว้ที่ถังขยะมีมูลค่า

5. ขยะอิเล็กทรอนิกส์ เช่น อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ เช่น เมาส์ คีย์บอร์ด สายไฟ คัดแยกไว้มอบให้แม่บ้านเพื่อทิ้งที่จุดมหาวิทยาลัยจัดไว้

6. ขยะอันตราย เช่น ถ่ายไฟฉาย หลอดไฟ ให้แยกไว้แล้วแจ้งแม่บ้านเพื่อทิ้งจุดที่มหาวิทยาลัยจัดให้

7. ขยะติดเชื้อ เช่น ATK หรือ หน้ากากอนามัย ให้จัดเก็บให้มิดชิดและนำไปทิ้งที่พำนักของตนเอง หรือ จุดเก็บให้มิดชิดแล้วมอบให้แม่บ้านนำไปทิ้งที่จุดทิ้งของมหาวิทยาลัยเพื่อป้องกันการปนเปื้อน

2.5.3 ปฏิเสธ/งดรับ ช้อนส้อมและเครื่องปรุง หากมีการสั่งซื้ออาหารสำเร็จรูปมาบริโภค

2.5.4 ขอความร่วมมืองดรับถุงพลาสติก กินอาหารที่ร้าน และนำถุงพลาสติกที่ไม่เปื้อนมาใช้ซ้ำ เช่น ใส่ขยะ หรือใส่สิ่งของอย่างอื่นจนกว่าจะชำรุด

3.3 ติดตามผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ

ในการติดตามผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการลดและคัดแยกขยะ คณะกรรมการได้ดำเนินการโดยจากการประชุมบุคลากรสายปฏิบัติการ เมื่อ 5 กันยายน 2565 ได้ประเมินกิจกรรมและสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับดำเนินกิจกรรมพบว่าเป็นกิจกรรมที่ดีมีค่า และพบว่ามีสิ่งเพื่อนำไปปรับปรุงการดำเนินกิจกรรมในปีถัดไป ดังนี้

1. การคัดแยกขยะยังสับสนในการดำเนินการแยกประเภทขยะอย่างไร เช่น การทิ้งเศษอาหารที่อยู่ในกล่องพลาสติก การทิ้งแก้วเครื่องดื่ม

2. การทำป้ายเพื่อให้บุคลากรแยกขยะไม่ชัดเจน ทำให้เกิดการสับสนในการแยกทิ้งขยะ

3. ให้ความรู้หรือแนวปฏิบัติกับบุคลากรทุกคนและนิสิตต่อไป

4. สีของป้ายการคัดแยกขยะให้สอดคล้องกับประเภทของขยะ

5. การทำกล่องสะสมโชคดี ควรดำเนินการอย่างต่อเนื่อง พร้อมขยายผลไปยังกลุ่มนิสิตต่อไป

3.4 ปรับเปลี่ยนแนวปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

จากการสะท้อนของบุคลากรหลังจากที่ได้มีการปฏิบัติการการจัดการขยะ ทางคณะกรรมจึงได้ปรับปรุงแนวทางปฏิบัติ ดังนี้

1. ศึกษาวิธีการแยกขยะให้หลากหลายมากขึ้น และจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้สำหรับบุคลากรเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีและมีความคล่องตัวในการแยะขยะเพิ่มขึ้น

2. จัดทำป้ายแยกขยะให้ชัดเจน มีรูปภาพ ข้อความประกอบที่ละเอียด ครอบคลุมมากขึ้น

3. จัดกิจกรรมจัดรณรงค์การแยกขยะให้กับนิสิตและบุคลากรอย่างต่อเนื่อง

4. ปรับสีของป้ายการคัดแยกขยะให้สอดคล้องกับประเภทของขยะ